

“ସ୍ନେହୀ, ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ତିନିଟି ଅବସ୍ଥା”

ଆଜି ବାପବାଦୀ ସମସ୍ତ ସ୍ନେହୀ, ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧୁସ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ହେଲେ-- ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନକୁ ଦେଖି, ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦେଖି ସେଥିରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସ୍ନେହୀ ହେବା । ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରକାରର ହେଲେ— କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୁଣର, ଚାହେଁ ସୁଖ ବା ଶାନ୍ତିର ଟିକିଏ ବି ଅନୁଭବର ଆଭାସ ପାଇ ସ୍ନେହୀ ହେବା । ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ହେଲେ— ସଂଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗଠନର ବା ଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସାହାରାକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ । ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରକାରର ହେଲେ— ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ । ତେବେ ସ୍ନେହୀ ତ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ସ୍ନେହରେ ମଧୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯଥାର୍ଥ ସ୍ନେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଟଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ଜାଣି ସ୍ନେହୀ ହେବା ।

ସେହିପରି ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧୁସ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗୀ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ହେଲେ ଭକ୍ତିର ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗୀ । ଭଲ ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସ୍ଵାଧୀନ ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ ଜୀବନ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଭଲ ସ୍ଵାଧୀନରେ ସହଯୋଗ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଭଲ ଫଳ ମିଳିବ ଏହି ଆଧାରରେ, ଏହିଭଳି ଆକର୍ଷଣରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଲଗାଇବା । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଜ୍ଞାନ ବା ଯୋଗର ଧାରଣା ଦ୍ଵାରା କିଛି ନା କିଛି ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଆଧାରରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା । ତୃତୀୟରେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ଵିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ସ୍ଵାଧୀନ, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହିଭଳି ନିଜର ପିତା ନିଜର ଘର, ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଇଶ୍ଵରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମନେ କରି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସହଯୋଗୀ ହେବା । ତେଣୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର ଆସିଗଲା ନା!

ସେହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଥା, ଏଥିରେ ମଧୁସ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତିବାଳା ଅଛନ୍ତି କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶକ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଟେ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଏହାକୁ ଜାଣି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନର ଏହି ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିଯାଏ ସେହି ସମୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପଏଣ୍ଟ ମନେ ପଡିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପଏଣ୍ଟକୁ ଭୁଲିଯିବା ମାତ୍ରକେ ଶକ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଟିକିଏ ବି ମାୟାର ପ୍ରଭାବ ଜ୍ଞାନକୁ ଭୁଲାଇ ନିର୍ବଳ କରିଦିଏ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ହେଲେ ଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନ ମଧୁସ୍ତ କରୁଥା'ନ୍ତି, ବର୍ଣ୍ଣଣନା ମଧୁସ୍ତ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଥା ମଧୁସ୍ତ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ସେବାର ଫଳ ମିଳିଯିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ସେତିକି ସମୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତନ କରୁଥିବା ସମୟ ପର୍ୟନ୍ତ ବା ବର୍ଣ୍ଣଣନା କରୁଥିବା ସମୟ ପର୍ୟନ୍ତ ହିଁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସବୁବେଳ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମେ ହେଲା ଚିନ୍ତନର ସ୍ଥିତି, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ବର୍ଣ୍ଣଣନା କରିବାର ସ୍ଥିତି । ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ହେଲେ ସଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ । ସେମାନେ କେବଳ ଚିନ୍ତନ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣଣନା କରିନଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ଥ ହେବା । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ଶକ୍ତି ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ଥିବାର ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ରୂପକ ହାତ ଦ୍ଵାରା ଛତ୍ରଛାୟାର ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ତା ରୂପକ ଚାବୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସଫଳତା ରୂପୀ ସମ୍ପ୍ରତିଷ୍ଠା ମଧୁସ୍ତ ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥା'ନ୍ତି, ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଗୀତ ମନେ ମନେ ଗାଉଥା'ନ୍ତି । ସଦା ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଆକର୍ଷଣରୁ ମଧୁସ୍ତ ସହଜରେ ଉଦ୍ଧୃତରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିନଥାଏ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ବାଣୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସହଜରେ ସେବା କରାଇ ଚାଲିଥାଏ । ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଚାକର ବା ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟ ତ ହୋଇସାରିଛି, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ସଦା ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ ରହିଥାଏ । କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ କ'ଣ କରିବି, କ'ଣ ହେବ... ଏହିଭଳି ବିଚାର ସଂକଳପ ମାତ୍ରରେ ମଧୁସ୍ତ ନଥାଏ । ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ସଦାସର୍ବଦା ସଫଳତାର ମାଳା ପଡି ରହିଥାଏ । ମୁଁ ବିଦୟା ଅଟେ, ବିଦୟ ମାଳାର ଦାନା ଅଟେ, ବିଦୟ ମୋର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ଏହିଭଳି ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସଦାକାଳ ରହିଥାଏ । ବୁଝିଲା! ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ମୁଁ କିଏ ? ତେବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ତ କମ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମା ସେଥିରେ ମଧୁସ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବି ? ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ,

ସଂଗମଯୁଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୁଖକୁ ଅନୁଭବ କର । ବୁଝିଲା! କେବଳ ଜାଣିବାବାଲା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ପାଇବାବାଲା ହୁଅ । ଆରକ୍ଷା

ନିଜର ଘରକୁ ଆସିଛ ବା ବାବାଜୀଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଛ । ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯାଇଛ ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛ ନା । ତେବେ ଏହି ଖୁସି ସଦାସରବଦା କାୟମ ରହିଥାଉ । କେବଳ ମଧୁବନ ପର୍ୟ୍ୟଟନ ନୁହେଁ ସଂଗମଯୁଗ ଥିବା ପର୍ୟ୍ୟଟନଟି ସାଥୀରେ ରହିଥାଉ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସିରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । କେଉଁଠୁ କେଉଁଠୁ ଆସି, କେତେ କଷ୍ଟ ସହନ କରି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ ନା । ଅଣ୍ଡା-ଗରମ, ଖାଇବା-ପିଇବାର ଅସୁବିଧା ସବୁ କିଛି ସହନ କରି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଧୂଳିଝଡ଼ ସହିତ ବରଷା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏସବୁ ତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ପୁଣି ବି ଆରାମ ତ ମିଳିଗଲା ନା । ସମସ୍ତେ ଆରାମ କରିଲ ? ତିନିଫୁଟ ଓସାର ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଫୁଟ ଓସାରର ଜାଗା ତ ମିଳିଲା! ପୁଣି ବି ନିଜର ଘର ବା ବାବାଜୀଙ୍କ ଘର ବହୁତ ମିଠା ଲାଗୁଛି ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଚୀରଥ ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ତ ଭଲ ସ୍ଥାନ ନା । ଛତରଛାୟା ତଳକୁ ଆସିଗଲା । ସ୍ନେହର ପାଳନା ମିଳିଗଲା ଯନ୍ତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧରଣୀରେ ପହଞ୍ଚିବା, ଯନ୍ତ୍ରର ପ୍ରସାଦ ଭୋଜନ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହେବାର କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ କଣିକା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ । ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛ ନା! ଭକ୍ତମାନେ ତ ଯନ୍ତ୍ର ପ୍ରସାଦରୁ ଗୋଟିଏ କଣିକା ପାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅତୁର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ତ ପେଟଭରା ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ରୋଦନ ମିଳୁଛି । ତେବେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ । ଯଦି ଏହିଭଳି ମହତ୍ତ୍ୱର ସହିତ ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ରୋଦନକୁ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବ ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇ ତୁମର ମନ ମଧ୍ୟ ମହାନ ହୋଇଯିବ । ଆରକ୍ଷା!

ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଞ୍ଚଜୀବରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥର ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ କାହିଁକି ପାଇଁ ଆସିଛ ? ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ତ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଆସିନଥିଲ । ହୋଶ ଆସିଗଲା କି! ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି—ପଞ୍ଚଜୀବରେ ସତସଂଗ ଏବଂ ଅମୃତବେଳାର ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ଖାଲି ପାଦରେ ମଧ୍ୟ ଅମୃତବେଳାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚଜୀବ ନିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ମହାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚଜୀବ ନିବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସରବଦା ବାବାଜୀଙ୍କ ସଂଗର ଆତ୍ମିକ ରଂଗରେ ରତ୍ନାକ୍ଷତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା । ସଦାସରବଦା ସତପିତାଙ୍କର ସଂଗରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଏହିଭଳି ଅଟ ନା ? ପଞ୍ଚଜୀବ ନିବାସୀ ସମସ୍ତେ ଅମୃତବେଳାରେ ସମରଥ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ମିଳନ କରୁଛ ? ପଞ୍ଚଜୀବ ନିବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ଅମୃତ ବେଳାର ଆଲିସ୍ତ ସଂସ୍କାର ତ ନାହିଁ ନା ? ଜୋଲାଉ ନାହିଁ ତ ? ତେଣୁ ପଞ୍ଚଜୀବର ବିଶେଷତାକୁ ସଦାସରବଦା ମନେ ରଖିବ । ଆରକ୍ଷା!

ଇଷ୍ଟରଞ୍ଜଣଜୋନ୍ (ବଂଗଳା, ବିହାର, ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ପୁରାତ୍ତ୍ୱିକ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ) ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି, ଇଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ଦିଗର ବିଶେଷତା କ'ଣ ? ସନରାଇନ୍ (ସୁର୍ୟ୍ୟୋଦୟ) ସେଠାରେ ସରବଦା ସୁର୍ୟ୍ୟୋଦୟ ହୋଇଥାଏ । ସୁର୍ୟ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକର ପୁଞ୍ଜ । ତେବେ ସମସ୍ତ ଇଷ୍ଟରଞ୍ଜଣ ଜୋନ୍‌ର ପିଲାମାନେ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୁର୍ୟ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସରବଦା ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ଏହି ବିଶେଷତା ତ ଅଛି ନା । କେବେ ବି ମାୟାର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟକୁ ଆସିନଥା'ନ୍ତି । ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇଗଲେ ନା! ସୁର୍ୟ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଦେଖାଥାଏ ନା । ତେବେ ସମସ୍ତେ ମାଷ୍ଟର ସୁର୍ୟ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ବିଶ୍ୱକୁ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛ ନା । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ସରବଦା ଏହି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି କେବେହେଲେ ଫୁରସତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଲି ନଥା'ନ୍ତି, ମାୟାକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଫୁରସତ ମିଳିନଥାଏ । ତେବେ ଇଷ୍ଟରଞ୍ଜଣ ଜୋନ୍ ବାଲା କ'ଣ ଭାବୁଛ ? ଇଷ୍ଟରଞ୍ଜଣ ଜୋନ୍‌କୁ ମାୟା ଆସୁଛି ? ଯଦି ଆସୁଛି ତେବେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଫେରିଯାଉଛି ନା ତୁମକୁ ମିଳିପାଉସ (କାର୍ତ୍ତୁନ ଶୋ) କରିଦେଉଛି ? କ'ଣ ମିଳିବା ପାଇଁ ଖେଳ ଭଲ ଲାଗୁଛି ? ଇଷ୍ଟରଞ୍ଜଣ ଜୋନ୍‌ର ଗନ୍ଧୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନଟି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଜୀଙ୍କର ଆସନ ଅଟେ । (କାରଣ ବ୍ରହ୍ମାବାବା କଲିକତାରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ) । ତେବେ ରାଜଗନ୍ଧୀ ହୋଇଗଲା ନା । ରାଜଗନ୍ଧୀରେ ବସିଥିବା ଆତ୍ମା ରାଜା ହୋଇଥିବେ ନା ମିଳିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୁର୍ୟ୍ୟ ଅଟ ? ଜ୍ଞାନ ସୁର୍ୟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରୁ ହିଁ ଉଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । (ପ୍ରଥମେ କଲିକତାରେ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଜୀଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଥିଲା ଯାହାକି ଭାରତର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ) । ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ହିଁ ଉଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବେ ନିଜର ବିଶେଷତାକୁ ବୁଝିପାରିଲ ତ । ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନର ଅର୍ଥାତ୍ ବରଦାନୀ ସ୍ଥାନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଏହି ବିଶେଷତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜୋନ୍‌ର ନାହିଁ । ତେଣୁ ସରବଦା ନିଜର ବିଶେଷତାକୁ ବିଶ୍ୱ ସେବାରେ ଲଗାଅ । ତେବେ କ'ଣ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ? ସରବଦା ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନସୁର୍ୟ୍ୟ ହୋଇ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟରଦାତା ହେବ । ଆରକ୍ଷା-- ସମସ୍ତେ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ତେଣୁ ସଦାସରବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମିଳନ କରୁଥାଅ । ମେଳା ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶିବା । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ମିଳନ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀର ଅନୁଭବକୁ ମନେ ରଖି ଏଠାରୁ ଯାଅ । ଆରକ୍ଷା!

ସରବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହୁଥିବା, ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ଲଗ୍ନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସରବଦା ବିଜୟର ଅଧିକାରକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବିଜୟୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଜୀଙ୍କ ସ୍ବାଦପ୍ସାର ଏବଂ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।

ପାର୍ବତୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ଏକ ବଳ ଏକ ଭରସା ଆଧାରରେ ସରବଦା ଉନ୍ନତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରେ । ସରବଦା ଏକମାତ୍ର

ବାବାଟ୍‌କର ହିଁ ଅଟୁ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍‌କର ହିଁ ଶ୍ରୀମତରେ ହିଁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାରଥ କରି ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଦ୍ଦାନର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହେବାର ଅନୁଭବ କର । ମହାନଯୋଗୀ ହେବାର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦାନ ଯୋଗର ଗଭୀରତାକୁ ଯାଅ । ଯେତେ ଯେତେ ଉଦ୍ଦାନର ଗଭୀରତାକୁ ଯିବ ସେତେସେତେ ଅମୂଲ୍ୟ ଅନୁଭବର ରତନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏକାଗ୍ର ରୁଦ୍ଧ ହୁଅ । ଯେଉଁଠି ଏକାଗ୍ରତା ରହିଛି ସେଠାରେ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି ପଛରେ ଯାଅ ନାହିଁ, ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି କର । ବିନାଶୀ କଥାରେ ଆକର୍ଷିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପଦତ୍ତିର ମାଳିକ ମନେ କରି ବେହଦର ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ । ହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକର ଆକର୍ଷଣରେ ଆସ ନାହିଁ । ବେହଦର ମଜା ଏବଂ ହଦର ଆକର୍ଷଣର ମଜା— ଏଥିରେ ରାତି ଏବଂ ଦିନର ଅନ୍ତର ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ରୁଦ୍ଧମାନ ହୋଇ ରୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଥା ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର ।

ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥାକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ— “ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ବିନୟ ରତନ ହୁଅ”

ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସର୍ବଦା ଅଲୌକିକ, ଅବସ୍ଥାକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ବା ଆଲ୍ଲାହ୍‌କର ସନ୍ତାନ । ଯାହାହ୍‌କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲୌକିକ ହୋଇଥିବ, ବସ୍ତୁକ୍ତ ଦେଖ ଏବଂ ବସ୍ତୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ସବୁଥିରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍‌କର ପରିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିବା ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ହେବା । ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନୟ । ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଲୋଗାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି- ବିନାଶ କାଳରେ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ବିନୟନ୍ତୀ ଏବଂ ବିନାଶ କାଳରେ ବିପରୀତ ରୁଦ୍ଧ ବିନୟନ୍ତୀ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛି ଯେ ବିନାଶ କାଳରେ ବିପରୀତ ରୁଦ୍ଧ ହୁଅ ନାହିଁ, ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ହୁଅ ତେବେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ସବୁ ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହୁଛି ? କେତେବେଳେ ବିପରୀତ ରୁଦ୍ଧ ହେଉନାହିଁ ତ ?

ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ଶ୍ରୀମତର ବିପରୀତ ଗୋଟିଏ ବି ସଂକଳ୍ପ ଉଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଶ୍ରୀମତର ବିପରୀତ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ବା କର୍ମ ହେଉଛି ତେବେ ତାହାକୁ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଚେକ୍ କର ମୋର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ବା ବଚନ ଶ୍ରୀମତର ଅନୁରୂପ ଅଟେ ? ପ୍ରୀତିରୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ରୁଦ୍ଧର ଲଗନ ବା ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରୀତିସ୍ତମ୍ଭ ସହିତ ସଦା ସର୍ବଦା ଲାଗି ରହିଥିବ । ଯେବେକି ଜଣଙ୍କ ସାଥୀରେ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରୀତି ରହିଛି ତେଣୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ବସ୍ତୁକ୍ତ ବା ବୈଭବ ସାଥୀରେ ପ୍ରୀତି ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହିଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ବିମୁଖ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାଙ୍କ ମୁଖରୁ, ତାଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ସର୍ବଦା ଏହି ବାଣୀ ବାହାରୁଥିବ ତୁମ ସହିତ ଖାଇବି, ତୁମ ସହିତ ବସିବି, ତୁମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବି, ତୁମଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣିବି, ତୁମ ସହିତ ହିଁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବି, ତୁମଠାରୁ ହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ନୟନ, ମୁଖମଣ୍ଡଳ କଥା ନ କହିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ନା କିଛି କହିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଏହିଭଳି ବିନାଶ କାଳରେ ମୁଁ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ, ଏକରସ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛି ?

ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବା ଦ୍ଵାରା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କିରଣ ନିର୍ଗତ ମିଳିଥାଏ ସେହିଭଳି ଯଦି ଉଦ୍ଦାନସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବାବାଟ୍‌କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସର୍ବଦା ରହୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଅଟେ ତେବେ ଉଦ୍ଦାନସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବାବାଟ୍‌କର ସର୍ବଗୁଣର କିରଣକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ କରିବ । ଏହିଭଳି ପ୍ରୀତିରୁଦ୍ଧ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ଅନ୍ତରମୁଖତାର ଚମକ ଏବଂ ତା’ ସହିତ ସଂଗମସ୍ତର ବା ଭବିଷ୍ୟତର ସର୍ବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଖୁସି ବା ନିଶା ବିରାଜମାନ କରିଥାଏ ।

ଯଦି ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି ସମ୍ପୃତି ରହିବ ଯେ ଏହି ଶ୍ରୀମତର ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ବିନାଶ ହୋଇପାରେ ତେବେ ଏହିଭଳି ବିନାଶ କାଳ ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରୀତିରୁଦ୍ଧ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ବିନାଶକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲେ ଅନ୍ତଃମାନ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନିର୍ଗତ କରିଥା’ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ବିନା ସେମାନଙ୍କର ରୁଦ୍ଧର ପ୍ରୀତି ଯୋଡି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଦି ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବ ଯେ ଏହା ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଅଟେ, ତେବେ ଏହି କଥା ମନେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ମନେ ପଡିବ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ଶ୍ରୀମତ ବିରୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ବା ବିକଳ୍ପ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ବିନୟ ରତନ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ କେଉଁଠି ବି କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ, କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ଲାଗିନଯାଉ ନଚେତ୍ ବିପରୀତ ରୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିଯିବ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ପ୍ରୀତି ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସର୍ବଦା ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍ଵର ସର୍ବ ସୁଖର

ପ୍ରାପ୍ତି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମିଳିଥାଏ । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ତ୍ର ଏହିଭଳି ପ୍ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ରାତି ଦିନ ଗୁଣଗାନ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ବସାଇ ଦେଇ ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ରାନ୍ଧୁ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥା'ନ୍ତି ।

ଯଦି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟର ପ୍ରୀତି ରହିଥିବ ତେବେ ମାୟା କେବେହେଲେ ବିଘ୍ନ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ତାର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟର ପ୍ରୀତି ନଥିବ, କେବଳ ବାବାଙ୍କର ହାତ ଧରିଥିବ, ସାଥୀରେ ରହୁନଥିବ ତେବେ ମାୟା ଦ୍ଵାରା ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଯିବ । ଯେହେତୁ ମରଣୀବା ଜନ୍ମ ନେଇ ନୂଆ ଜନ୍ମରେ ନୂଆ ସଂସ୍କାରକୁ ଧାରଣ କରିଛ ତେଣୁ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରୀତି ପ୍ରୀତି କାହିଁକି ରଖିଛ ? ଯେଉଁ ଜିନିଷ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ନୁହେଁ ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି ? ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ନିଜ ଭିତରର ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତାକୁ, ନିର୍ବଳତା ଏବଂ କୋମଳତାର ପୁରୁଣା ଖାତାକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଅ । ରତ୍ନ ଜତିତ ବସ୍ତ୍ରରୁ ଛାଡ଼ି ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶୀର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖ ନାହିଁ ।

କେହି କେହି ତ ପ୍ରୀତି ଯୋଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକା ହୋଇଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଯାଉଛି । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି ପ୍ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ କମି ରହିଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ୭୫ ପ୍ରତିଶତ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ସମ୍ବନ୍ଧ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ସହିତ ରହିଛି ତେବେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କ ତାଲିକାରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବା ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ରକ୍ଷା କରିବା । କିଭଳି ବି ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଉ, ଚାହେଁ ମନର, ଶରୀରର କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କର କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଆତ୍ମା ସଂକଳପରେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ଯଦି ସଂକଳପରେ ମଧୁସ୍ତ୍ର କୌଣସି ଆତ୍ମାର ସମ୍ପ୍ରତି ଆସିଲା ତେବେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ହିସାବ-କିତାବ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା, ଏହା ହେଉଛି କର୍ମର ଗହନ ଗତି ।

କେହି କେହି ପିଲାମାନେ ଏବେ ପରମ୍ପରା ମଧୁସ୍ତ୍ର ପ୍ରୀତି ଯୋଡ଼ିବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗ ଲାଗୁନାହିଁ । ଯାହାଙ୍କର କିଛି ସମସ୍ତ ପାଇଁ ଯୋଗ ଲାଗିଥାଏ ପୁଣି ତୁଟି ଯାଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ପ୍ରୀତି ଲଗାଇବାବାଲା ଆତ୍ମା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରୀତିରେ ମଜ୍ଜି ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ଦେହର ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରତି ଭୁଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଏହିଭଳି ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥାଅ ତେବେ ତୁମକୁ ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରତି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳପ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଜମାର ଖାତାକୁ ବଜାଉଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ହୁଅ । ଏମିତି ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧୁସ୍ତ୍ର ଅନେକ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳପ ଏହି ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ତୁମର ସଂକଳପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଶୁଭ ହେଉ ତେବେ ଜମାର ଖାତା ବଢ଼ିଚାଲିବ । ଏହି ସମୟରେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଜମା କରିବ ତେବେ ପଦ୍ମଗୁଣା ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ, ଏହାର ମଧୁସ୍ତ୍ର ହିସାବ ରହିଛି । କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏକୁ ପଦ୍ମଗୁଣା କରି ଫେରସ୍ତ କରିବାର ବ୍ୟାଞ୍ଜ ସେଥିପାଇଁ କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ, ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁ, ତପସ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁ, ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରହଂକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁ, କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ.... ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ତୋତ୍ର:- ମନୋବଳ ଦ୍ଵାରା ସେବା କର ତେବେ ତା'ର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଅନେକ ଗୁଣା ଅଧିକ ମିଳିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ବରହମାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:- ଯେପରି ବରହମାବା ଯୋଗର ଶକ୍ତି ବା ଅବସ୍ଥା ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ରେକ୍ ଦ୍ଵାରା ମନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ତ୍ର ବ୍ରେକ୍ ଲଗାଇବା ଏବଂ ସଂକଳପର ଦିଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିନିଅ ତେବେ ବୁଦ୍ଧିର ଶକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେଯେତେ ସଂକଳପର ଶକ୍ତି ଜମା ହେବ ସେତେସେତେ ତୁମର ପରଶିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ବଢ଼ିବାକୁ ଆସିବ ।